

Dievčatá

Anton Cisik
Louziana, Prievidza

♩ = 115

Svet-lo sviece tmu ne-pus - tí tam do iz-by za ok-nom, kde
uložíš sa do pe-rín v tej iz-be za ok-nom a

nad kni-hou se - díš ty a roz-mýš - ľaš, kde je on. Kvap ky
mat-ka ti ne - ve - rí, že bol to prá-ve on. Mest-ské

daz - d'a sa kí - za - jú po škríd - lách na stre - chách a
ve - že pol - noc bi - jú, noc už má to zrá - ta - né viečka

po-sled-ný au-to-bus na - ko neč-nej za-bli-ká. Vte-dy skry-jú o - či sl - za - vé.
tvo- je o - ťa - že - jú,

Refrén

Diev - ča - tá, tie pre kto - ré my hrá - me, diev - ča - tá

zná - me aj ne - zná - me, diev - ča - tá

všet - ky sú tak krás - ne, diev - ča - tá z lás-ky ne-šťast - né.

3. Znova bola to noc bez snov a ráno je úprimné,
spánok vrásky neodniesol, tvoje zrkadlo neklame,
z neho na teba hľadá tvár, tvár čo ju sama nepoznáš,
na stene kalendár ráta dni, ktoré lacno predávaš.

4. Raňajky zvonec preruší, poštár sa na teba usmeje,
ten človek vôbec netuší, aké máš doma galeje
a slzy sa gúľajú po tvári, ktorá sčervená,
keď odkaz čítajú, že dnešné ráno koniec znamená.